

1.3. Mevkuf Hadis

Sahabilere nispet edilen söz, fiil ve onaylara (takrirlere) mevkuf hadis denir.⁴

Mesela Hz. Ömer'in (r.a.):

وَاللّٰهُ اِنِّىْ لَا اَعْلَمُ اَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْ لَا اَنِّىْ رَاَيْتُ رَسُوْلَ
اللّٰهِ يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ

“Vallahi biliyorumki sen bir taşsın insanlara ne yarar nede zarar veremezsin. Eğer ben Resûlullah sallallahu aleyhi sellemi seni öperken görmeseydim seni öpmezdim.” sözü⁵ kavli bir mevkuf hadistir.

2 Mahmut Tahhân, Teysirü Mustalahi'l-Hadis, s. 69-70.

3 Müslim, Zühd, 14.

4 Suyûtî, Tedrîbü'r-Râvî, 3, 97.

5 Buhârî, Hac, 5; Müslim, Hac, 251.

BİLGİ KUTUSU

Ebu Hanîfe'nin şu sözü, merfu, mevkuf ve maktû rivayetlerin her birine hadis denmesine rağmen onların kaynaklık değerinin bir olmadığını güzel bir şekilde anlatır:

"Hz. Peygamberden (s.a.v.) gelen hadislerin başım gözüm üstünde yeri vardır. Onlara muhalefet etmemiz mümkün değildir. Sahabilerden nakledilen hadislerde ise dilediğimizi seçeriz. Ancak onların görüşleri dışında başka bir görüş söylemeyiz." Tabiûn'un hadislerine gelince onlar da adam, biz de adamız."

(İbn Abdilber, el-Intikâ', s. 266.)

كَانَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، إِذَا أَرَادَ أَنْ
يَأْتِيَ فِرَاشَهُ، أَوْتَرَ. وَكَانَ عُمَرُ بْنُ
الْخَطَّابِ، يُوتِرُ آخِرَ اللَّيْلِ

"Hz. Ebu Bekir, yatmak istediğinde vitir namazını kılar, Hz. Ömer ise gecenin sonunda vitrini eda ederdi."⁶ sözü ise Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer'in davranışını anlattığı için fiilî bir mevkuf hadistir.

فَعَلْتُ كَذَا أَمَامَ أَحَدِ الصَّحَابَةِ وَلَمْ
يُنْكِرْ عَلَيَّ

"Falan sahabinin huzurunda şöyle yaptım, o da benim bu hareketimi reddetmedi." şeklindeki bir ifâde de söz konusu sahabinin onayını (takrîrini) içerdiği için takrîrî bir mevkuf hadistir.

BULALIM

Aşağıdaki hadisin merfu, mevkuf, maktû ve kavli, fiilî, takrîrî hadis çeşitlerinden hangisi ile adlandırılacağını bulunuz:

Abdullah b. Zübeyr diyor ki: "Aişe ve Esmâ kadar cömert kâdın görmedim. Ancak her birinin cömertlikleri birbirinden farklı idi. Aişe biriktirir öyle infak ederdi. Esmâ ise bugünden yarına bir şey saklamazdı"

(Buhârî, el-Edebü'l-müfred, C 1, s.106.)

6 Muvattâ, Salâtü'l-leyl, 3.

7 Suyûtî, Tedrîbü'r-Râvî, C 3, s. 127.

8 İbn Ebî Şeybe, el-Musannef, C 3, s. 206.